EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 28.1.2009
KOM(2009) 21 lõplik

2009/0009 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, arvete esitamist käsitlevate eeskirjade osas

SELETUSKIRI

ETTEPANEKU TAUST

Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Nõukogu direktiiviga 2001/115/EÜ (edaspidi „arvete esitamist käsitlev direktiiv”) on kehtestatud käibemaksuga arvete esitamist käsitlevad ELi ühtsed eeskirjad, mida on vaja siseturu nõuetekohaseks toimimiseks. Käibemaksuga arvete esitamist käsitlevate eeskirjade lihtsustamise, ajakohastamise ja ühtlustamise eesmärki ei ole siiski täielikult saavutatud. Liikmesriikidel on praegu eeskirjade rakendamisel palju võimalusi, mistõttu ei ole arvete esitamist käsitlevad eeskirjad ühtsed. Seda on selgesti võimalik täheldada seoses e-arveid käsitlevate eri eeskirjadega, mida võib üldiselt käsitada ühe takistusena e-arvete suurema kasutamise teel.

Arvete esitamist käsitleva direktiiviga, mis praeguseks on inkorporeeritud nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ (edaspidi „käibemaksudirektiiv”), nõutakse, et komisjon esitab 31. detsembriks 2008 nõukogule aruande e-arvetega seotud tehnoloogilise arengu kohta ja teeb vajaduse korral ettepaneku. Kuna arvete esitamist käsitlev direktiiv ei täitnud täielikult eesmärke, laiendati nõukogule esitatavale aruandele lisatud ettepaneku ulatust, et keskenduda arvete esitamist käsitlevate sätete puudustele.

Üldine taust

Mittevajalik halduskoormus takistab kasvu ja uuendusi. Käibemaksudirektiivi eeskirjadega, mis käsitlevad arvete esitamist, on kehtestatud teavitamise kohustused peaaegu kõigile Euroopa ettevõtjatele. Kõnealuste eeskirjade lihtsustamisega saab märkimisväärselt vähendada ettevõtjate halduskoormust.

Lisaks takistab käibemaksualaste nõuete täitmine e-arvete laiemat kasutuselevõttu, mistõttu jääb ettevõtjatel saavutamata võimalik suur kulude kokkuhoid. Kui soovitakse tõhustada ettevõtjate tegevust, tuleb kõrvaldada tõkked, mis takistavad uute tehnoloogiate kasutamist.

Lisaks lihtsamate ja ühtsemate ajakohastatud eeskirjade kehtestamisele tuleb käsitleda ka käibemaksupettustega seotud küsimusi. Käibemaksupettuste vastase võitluse valdkonnas on tehtud märkimisväärset tööd ja arvete esitamist käsitlevate eeskirjade muudatused ei tohiks kõnealust tööd kahjustada vaid peaksid seda hoopis täiendama.

Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid

Käibemaksudirektiiv 2006/112/EÜ

Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega

Arvete esitamist käsitleva ettepaneku üldeesmärk on kehtestada ajakohastatud ühtlustatud eeskirjad, millega lihtsustatakse ettevõtjate suhtes kohaldatavaid arvete esitamise nõudeid ja samas võimaldatakse maksuhalduritele tõhus vahend maksulaekumiste tagamiseks. Sellega toetatakse komisjoni programmi nelja põhiaspekti.

Ettevõtjate halduskoormuse vähendamine

Komisjon tutvustas 2007. aasta jaanuaris ambitsioonikat tegevusprogrammi, mille eesmärk oli vähendada aastaks 2012 ettevõtjate halduskoormust ELis 25 % võrra. Tegevusprogrammi kinnitas Euroopa Ülemkogu oma kevadisel kohtumisel märtsis 2007. Käibemaksudirektiiv kuulub tegevusprogrammiga hõlmatud 42 õigusakti hulka. Kõnealuses direktiivis on arvete esitamist käsitlevad eeskirjad peamine valdkond, milles on ettevõtjatele kehtestatud teavitamise kohustused.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on vähendada kõnealustest eeskirjadest tulenevat halduskoormust. Eelkõige on selle eesmärk tagada, et maksuhaldurid aktsepteeriksid e-arveid samadel tingimustel, mida kohaldatakse paberarvete suhtes. Lisaks on käesoleva ettepaneku eesmärk kehtestada ühtsed arvete esitamist käsitlevad eeskirjad, vähendades liikmesriikidele lubatud valikuvõimalusi. Ettevõtjate arvates on ühtsed arvete esitamist käsitlevad eeskirjad nende halduskoormuse vähendamiseks väga olulised.

22. oktoobri 2008. aasta arvamuses märkis halduskoormust käsitlev sõltumatute huvirühmade kõrgetasemeline töörühm, et arvetega seotud valdkonnas on võimalik oluliselt kokku hoida kulusid, ja kiitis heaks põhimõtte, mille kohaselt maksuhaldurid kohtlevad e-arveid ja paberarveid võrdselt.

VKEde edendamine

Komisjon kiitis 25. juunil 2008 heaks Euroopa väikeettevõtluse algatuse (*Small Business Act*, SBA). Kõnealuse dokumendiga nähakse ette meetmed, mida liikmesriigid ja komisjon võtavad koos VKEde edendamiseks.

Käesoleva ettepanekuga täiendatakse SBAd, laiendades lihtsustatud arvete (sealhulgas väiksemaid summasid kajastavad arved, mis on eriti olulised VKEde puhul) kohaldamisala ja võimaldades kõikidel liikmesriikidel lubada VKEdel arvestada käibemaksu kassapõhiselt kassapõhise raamatupidamisarvestuse alusel.

E-arvete kasutamise edendamine

Majanduskasvu ja tööhõivet käsitlev Lissaboni strateegia on komisjoni prioriteet. E-arvete kasutamise edendamine e-arvete edastamise ja talletamisega seotud õiguslike takistuste kõrvaldamise abil aitab ettevõtjatel vähendada kulusid ja tõhustada tegevust ning seega see aitab kaasa Lissaboni strateegias sätestatud eesmärkide saavutamisele.

Komisjoni otsuse kohaselt asutatud e-arvete eksperdirühm rõhutas, et käibemaksudirektiiv on peamine (kuigi kaugeltki mitte ainuke) õigusakt, millest sõltub e-arvete laialdasem kasutuselevõtt.

Euroopa ühtne makseala, mis käivitati 2008. aasta algul, et ühtlustada elektroonilise makse menetlusi kogu Euroopas, ja e-arvete edendamise eesmärk toetavad teineteist, kuna arved ja maksed on omavahel sisuliselt seotud.

E-arvete edendamiseks on käesoleva ettepaneku eesmärk kõrvaldada käibemaksudirektiivis sisalduvad e-arvete kasutamise tõkked, kaotades erinevused elektrooniliselt ja paberil esitatud arvete vahel ning seeläbi tagades, et edastamise meetod on neutraalne.

Pettustevastase võitluse tõhustamine

Komisjon avaldas 31. mail 2006 teatise kooskõlastatud maksupettuste vastase võitluse tõhustamise strateegia väljatöötamise vajaduse kohta (KOM(2006) 254). Teatavate kõnealuses teatises märgitud käibemaksupettuste puhul (nt keelatud mahaarvamised ja karusellpettus) kasutatakse pettuse läbiviimisel arveid.

Kuigi arvet saab kasutada pettuse läbiviimiseks, on see paljudel juhtudel peamine dokument, mida maksuhaldurid kasutavad maksude tasumise kontrollimisel. Seda silmas pidades märkis volinik Kovacs majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 14. mai 2008. aasta kohtumisel esitatud suulises ettekandes, et arvete esitamist käsitlevate eeskirjade ajakohastamisel tuleks arvesse võtta vajadust parandada maksuhaldurite võimalusi maksukohustuslaste kontrollimisel.

Käesolev ettepanek hõlmab meetmeid, mis aitavad maksuhalduritel paremini võidelda käibepaksupettuste vastu. Kõnealused meetmed hõlmavad selliste sätete karmistamist, mis käsitlevad arvete rolli käibemaksu mahaarvamisel, ja teabevahetuse kiirendamist ühendusesiseste tarnete puhul. Viimati nimetatud meede täiendab komisjoni ettepanekut piirata tähtaega, mille jooksul liikmesriigid vahetavad koondaruandeid käsitlevat teavet.

KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

Konsulteerimine huvitatud isikutega

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloomustus

Avalik arutelu

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Tuginedes arveid käsitleva uuringu käigus antud soovitustele ja e-arvete eksperdirühma väljatöötatud e-arvete üldpõhimõtetele, kutsuti avalikkust üles esitama oma seisukohti. Üldiselt toetasid ettevõtjad ja ettevõtjate ühendused väga avalikule arutelule pandud soovitusi. Kõnealused soovitused on käesolevas ettepanekus laialdaselt kajastatud.

Ajavahemikul 24. juuli 2008 – 19. september 2008 toimus Internetis avalik arutelu. Komisjon sai 64 vastust. Tulemused on kättesaadavad aadressil http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm.

Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Asjaomased teadus- / erialavaldkonnad

Komisjon kuulutas 25. juulil 2007 välja avatud pakkumismenetluse arveid käsitleva uuringu läbiviimiseks. Pakkumismenetlusele vastamise tähtpäev oli 7. september 2007. Leping uuringu läbiviimiseks sõlmiti eduka pakkujaga 17. detsembril 2007.

Kasutatud metoodika

Uuringul oli kolm eesmärki. Esimene eesmärk oli teha kindlaks kõigis 27 liikmesriigis

kehtivad eri eeskirjad, mis on seotud arvete esitamist käsitleva direktiivi rakendamisega, ja saada andmed e-arvete kasutamise kohta ELis. Teine eesmärk oli analüüsida ettevõtjate raskusi arvetega seotud eri kohustuste täitmisel, eelkõige seoses e-arvetega, ja hinnata arvetega seotud kohustuste olulisust liikmesriikide maksuhaldurite kontrollmeetmena. Kolmandaks esitatakse uuringu tulemusel soovitused õigusakti muudatusteks sellistes valdkondades, kus liikmesriigid saaksid kohaldada ühtsemat lähenemisviisi või kus õigusakte saaks ajakohastada.

Peamised organisatsioonid/eksperdid, kellega konsulteeriti

Liikmesriikide maksukonsultandid ja käibemaksueksperdid**.**

Saadud ja kasutatud nõuannete kokkuvõte

Võimalikke olulisi ohte, millel võiksid olla pöördumatud tagajärjed, ei ole täheldatud.

Nõuandeid saadi arveid käsitleva uuringu teel, mida kasutati avaliku arutelu alusena.

Liikmesriikidega konsulteeriti töörühma nr 1 kohtumisel 25. septembril 2008. Liikmesriikide käibemaksueksperdid esitasid oma seisukohad käesolevas ettepanekus kavandatud meetmete kohta.

Eksperdiarvamuse avalikustamiseks kasutatud vahendid

Arveid käsitlev uuring avaldati komisjoni veebilehel ja teatavaid soovitusi käsitleti avalikul arutelul.

Arveid käsitleva uuringu tulemused on kättesaadavad aadressil http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm.

Mõju hindamine

Käibemaksudirektiivi artikliga 237 nõutakse, et komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2008 aruande ja vajaduse korral ettepaneku e-arvete esitamise tingimuste muutmiseks, et võtta arvesse tehnoloogilist arengut kõnealuses valdkonnas. Kuigi tehnoloogilise arenguga seoses ei ole komisjonil vaja esitada ettepanekut, on kõige asjakohasem lahendus e-arvete esitamist takistavate tõkete kõrvaldamiseks muuta direktiivi, kuna kõnealused tõkked tulenevad käibemaksudirektiivi sätetest.

Muid poliitikaeesmärke nagu ettevõtjate halduskoormuse vähendamine ja VKEde aitamine on samuti võimalik saavutada ainult käibemaksudirektiivis sätestatud eeskirjade muutmisega.

Pidades silmas käibemaksudirektiivis sätestatud tähtaega, ei ole mõju täielikku hindamist võimalik teha, kuid paljud mõju hindamise elemendid on käesolevas ettepanekus ja sellele lisatud teatises siiski kajastatud.

Euroopa Liidus halduskoormuse vähendamise tegevusprogrammi (http://ec.europa.eu/enterprise/admin-burdens-reduction/action_program_en.htm) kohase mõõtmise käigus, mille puhul kasutati ELi standardkulude mudelit, hinnati e-arvete esitamist takistavate tõkete kõrvaldamisest saadavaks maksimaalseks kulude kokkuhoiuks 18 miljardit eurot keskpikas ajavahemikus, kui kõik arved saadetakse

elektrooniliselt. Paberarvete ja e-arvete kuluerinevuse arvestamise konservatiivsema lähenemisviisi puhul, mil võetakse arvesse väljastatavate käibemaksuga arvete arvu ja e-arvete tegelikku kasutamise määra liikmesriikides, kus juba kohaldatakse samasid tingimusi paberarvete ja e-arvete suhtes, oleks ettevõtjate kulude kokkuhoid väiksem, kuid siiski väga märkimisväärne.

ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Kavandatud meetmete kokkuvõte

Kavandatud meede hõlmab käibemaksudirektiivi muutmist. Kavandatud õigusakti mudatused hõlmavad järgmisi meetmeid.

Ühendusesisestelt tarnetelt tasumisele kuuluva maksu sissenõutavus

Ettepanekuga täiendatakse komisjoni ettepanekut (KOM(2008) 147), mis käsitleb koondaruannete esitamise tähtaegade lühendamist ühendusesisestelt tarnetelt tasumisele kuuluva maksu sissenõutavust käsitlevate eeskirjade lihtsustamise teel. Eesmärk on kehtestada ühtne kuupäev, mil maks muutub sissenõutavaks, st maksustatava teokoosseisu tekkimise kuupäev, mis sõltub tarneajast. Nõudes arve väljastamist maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kuu 15. kuupäevaks, jääb arve ikka peamiseks ühendusesisest tarnet tõendavaks dokumendiks.

Liisaks muudetakse ühendusesiseselt soetamiselt tasumise kuuluva maksu sissenõutavuse kuupäeva nii, et see vastaks ühendusesiseselt tarnelt tasumisele kuuluva maksu sissenõutavuse kuupäevale.

Mahaarvamisõigus

Kavandatud on kaks meedet, mis on seotud mahaarvamisõigust käsitlevate eeskirjade muudatustega.

Nõue, mille kohaselt peab mahaarvamiseks olema arve

Ettepanekuga kehtestatakse tarnijate ning teenuse saajate või kaupade soetajate võrdne kohtlemine: tarnijad peavad esitama arve ning teenuse saajad või kaupade soetajad peavad mahaarvamisõiguse rakendamiseks omama arvet. Praegu kehtivad eeskirjad põhjustavad erinevusi, kuna teatavatel juhtudel (nt pöördmaksustamistehingud) ei ole teenuse saaja või kaupade soetaja kohustatud mahaarvamisõiguse rakendamiseks omama kehtivat arvet. Ettepanekuga võimaldatakse liikmesriikidel siiski jätkuvalt lubada kulusid maha arvata muude tõendite alusel, kui kehtiv arve ei ole kättesaadav.

Kassapõhine raamatupidamine

Teatavatel liikmesriikidel lubatakse teha erandeid ajavahemiku osas, mil mahaarvamisõigust võivad rakendada maksukohustuslased, kes deklareerivad käibemaksu vabatahtliku kassapõhise raamatupidamisarvestuse alusel, mis lihtsustab väikeettevõtjate maksude tasumist. Kõnealuse erandiga võimaldatakse lükata mahaarvamisõiguse rakendamist edasi kassapõhist raamatupidamisarvestust kasutavate maksukohustuslaste puhul kuni hetkeni, mil nad on oma tarnijatele makse teinud, eeldusel, et neil on lubatud pikendada maksu sissenõutavuse tähtaega kuni makse

kättesaamiseni.

Tehakse ettepanek laiendada kõnealust vabatahtlikku kassapõhist raamatupidamisarvestust lihtsustavat meedet kõigile liikmesriikidele. Kassapõhist raamatupidamisarvestust võiksid kasutada kõik mikroettevõtted, kelle aastakäive ei ületa 2 miljonit eurot, nagu on määratletud komisjoni soovituses (2003/361/EÜ) mikroettevõtete ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta.

Kui tarnija arvestab käibemaksu alles pärast makse saamist, tuleb kõnealuse tarne saajal võimaldada kohaldada mahaarvamisõigust viivitamata. Käesoleva ettepanekuga luuakse liikmesriikidele õiguslik alus täiendavalt toetada kassapõhist raamatupidamisarvestust kasutavaid ettevõtjaid.

Esitatakse ka tervikliku käibemaksuga arve puhul nõutavate andmete muudatused, mille kohaselt peab tarnija märkima arvel kuupäeva, mil maks muutub sissenõutavaks. Kõnealuse nõudeta ei tea arve saaja praegu teatavatel juhtudel, mis kuupäevani saab mahaarvamisõigust rakendada.

Arvete väljastamine

Liikmesriigid, kus kohaldatakse eeskirju

Praegu on küllaltki palju ebamäärasust seoses sellega, millistes liikmesriikides arvete esitamist käsitlevaid eeskirju kohaldatakse. Kuigi üldiselt saadakse aru, et tuleb kohaldada arvete esitamise eeskirju, mida kohaldatakse liikmesriigis, kus maks tasumisele kuulub, ei ole seda selgesõnaliselt sätestatud.

See põhjustab ettevõtjatele teatavaid probleeme. Maksukohustuslane, kes tarnib kaupu või osutab teenuseid, millelt tuleb tasuda maksu teises liikmesriigis, peab täitma teises liikmesriigis kehtivaid arvete esitamisega seotud tingimusi ja kõnealused eeskirjad võivad erineda tema asukohaliikmesriigis kehtivatest eeskirjadest.

Ettepaneku eesmärk on lahendada probleem, kehtestades ettevõtjatevahelisi arveid käsitlevad ühtsed eeskirjad, nii et maksukohustuslasel, kes väljastab arve liikmesriigis, kus ta on käibemaksukohustuslasena registreeritud, oleks õiguskindlus, et arve kehtib kogu ELis. Sellega võimaldatakse kohaldada eeskirju kaupade tarnija või teenuse osutaja liikmesriigis, kusjuures see põhineb ühe akna süsteemi põhimõttel, mille kohaselt lubatakse ettevõtjatel täita oma kohustused oma asukohaliikmesriigis.

Ettepaneku eesmärk on ühtlustada arvete esitamise eeskirju eelkõige küsimustes, mille puhul kohaldatakse erinevaid sätteid, nagu maksuvabad tarned, arvete väljastamise tähtpäevad, koondarved, endale arve koostamine ja allhange kolmandatelt isikutelt.

Ettevõtjatelt eraisikutele tehtavate tarnete puhul kohaldatakse jätkuvalt maksustamiskoha eeskirju, mida ühtlustatakse ja muudetakse ettevõtjate jaoks läbipaistvamaks. Võimaldades liikmesriikidele võimaluse nõuda ettevõtjatelt eraisikutele tehtavaid tarneid kajastavaid arveid (mida tuleb võrdselt kohaldada nii liikmesriigis kui ka väljaspool liikmesriiki asuvate ettevõtjate suhtes), kuid piirates selle võimaluse kohaldamist ainult lihtsustatud arvetega, soovitakse ettepanekuga tasakaalustada liikmesriikide vajadust kontrollida makse ja vajadust vähendada ettevõtjate halduskoormust.

Ettevõtjate jaoks saab läbipaistuse tagada nõudes, et liikmesriigid teeksid veebilehel kättesaadavaks üksikasjaliku teabe ettevõtjatelt eraisikutele tehtavaid tarneid käsitlevate eeskirjade kohta. Tegelikult komisjoni ettepanekuga (KOM(2004) 728 (lõplik) – määruse (EÜ) nr 1798/2003 artikkel 34f) nähakse seda juba ette ühe akna süsteemi puhul ja seega vastuvõetud väikse ühe akna süsteemi puhul on vaja midagi sarnast.

Arvete sisu

Üldiselt tuleb arve väljastada käibemaksuga maksustamise eesmärgil, et tõendada riigikassasse tasumisele kuuluvat käibemaksu ja võimaldada kaupade soetajal või teenuse saajal rakendada mahaarvamisõigust. Arvete esitamine on eriti oluline juhtudel, mil saab rakendada mahaarvamisõigust ja vähem oluline juhul, kui see on seotud ainult kaupade tarnija või teenuse osutaja kohustusega tasuda käibemaks.

Seda silmas pidades on ettepaneku eesmärk kehtestada kaheastmeline arvete esitamist käsitlev süsteem. Esiteks nähakse ette kohustuslik terviklik käibemaksuga arve, mis sisaldab hulgaliselt andmeid ettevõtjatevahelise tarne kohta, mille puhul on tõenäoline, et kaupade soetaja või teenuse saaja võib rakendada mahaarvamisõigust, kusjuures kaupade tarnijal või teenuse osutajal on mahaarvamisõigus eelmisel etapil tasutud käibemaksu osas või piiriülese tarne puhul. Teiseks nähakse ette võimalus või teataval juhul kohustus väljastada lihtsustatud arve.

Terviklik käibemaksuga arve

Tervikliku käibemaksuga arve puhul jäetakse suures osas alles käibemaksudirektiivi artiklis 226 sätestatud nõuded. Siiski on kolm olulist muudatust.

Esimene muudatus on seotud nõudega, mille kohaselt kaupade tarnija või teenuse osutaja peab märkima arvel kaupade soetaja või teenuse saaja käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri. Sellega tagatakse maksuhalduritele suurem kindlus, et arvel märgitud kaupade soetaja või teenuse saaja käibemaksukohustuslasena registreerimise number vastab numbrile, mille alusel rakendatakse mahaarvamisõigust. Sellega kaotatakse ka erinevused riigisiseste arvete ja nende arvete vahel, mis väljastatakse seoses tarnega teises liikmesriigis asuvale kaupade soetajale või teenuse saajale. Lisaks aitab see kaupade saajat või teenuse osutajat üheselt identifitseerida, kui arvete edastamine elektroonilisel teel muutub laialdaseks, nagu loodetakse.

Teine muudatus käsitleb kaubatarne või teenuste osutamise kuupäeva asendamist kuupäevaga, mil maks muutub sissenõutavaks. Tänu sellele teab kaupade soetaja või teenuse saaja, kui pika ajavahemiku jooksul võib ta rakendada mahaarvamisõigust.

Kolmas muudatus käsitleb pöördmaksustamistehinguid. Kõnealuse muudatuse kohaselt võib kaupade tarnija või teenuse osutaja, kes ei ole kohustatud käibemaksu tasuma, jätta tervikliku arvel märkimata käibemaksumäära ja tasumisele kuuluva käibemaksu summa, kui kaubad tarnitakse või teenus osutatakse teises liikmesriigis. Paljudel juhtudel, mil kaupade soetaja või teenuse saaja on teises liikmesriigis, võib kaupade tarnijal või teenuse osutajal olla keeruline käibemaksumäära märkida.

Lihtsustatud käibemaksuga arve

Liikmesriikidel on õigus nõuda, et maksukohustuslane väljastaks ettevõtjatelt eraisikutele tehtavate tarnete puhul arve. Kuna sellistel juhtudel tõenäoliselt käibemaksu maha ei arvata, võib lubada lihtsustatud arve kasutamist.

Ettevõtjatevahelise tarne korral on ettevõtjatel võimalus väljastada lihtsustatud arve kreeditarvete ja riigisiseste maksuvabade tarnete puhul, mille korral ei ole õigust varasemal etapil tasutud käibemaks maha arvata. Samuti nõutakse lihtsustatud arvet juhul, kui arve summa on väiksem kui 200 eurot. Kuna käibemaksu summa, mida võib maha arvata, on väike, jääb oht liikmesriikide eelarvetele samuti väikseks. Enamik liikmesriike on igal juhul juba konsulteerinud käibemaksukomiteega, et võtta väikeste summade puhul kasutusele lihtsustatud arved.

Lihtsustatud arvetel kajastatavad andmed on praegu sätestatud käibemaksudirektiivi artiklis 238. Lisaks tuleb märkida tarnitud kaupade või osutatud teenuste liik ja väärtus.

E-arved

Kuna liikmesriikidele on võimaldatud eri võimalusi, on nad kohaldanud e-arveid käsitlevaid eeskirju esinevalt. Seetõttu kehtivad eri liikmesriikides erinevad e-arveid käsitlevad eeskirjad, mida on ettevõtjatel keeruline järgida eelkõige piiriüleste e-arvete puhul.

Ettepaneku eesmärk on kõrvaldada e-arvete kasutamist takistavad õiguslikud tõkked käibemaksudirektiivis, koheldes e-arveid ja paberarveid võrdselt. Seega tuleks välja jätta nõuded, mille kohaselt peab e-arvele olema kantud elektrooniline eelallkiri või see peab olema saadetud elektroonilise andmevahetuse kaudu.

Samal ajal on oluline arendada häid tavasid nii, et standardid, ärinõuded ja kõik õiguslikud nõuded muutuksid järjest ühtsemaks. Selles osas saab käibemaksudirektiivi muutmisega ainult osaliselt kaasa aidata käibemaksu käsitlevates õigusaktides olevate tõkete kõrvaldamisele, kusjuures e-arvete eksperdirühma panus oleks kasulik.

Arvete säilitamine

Ettepanekuga nähakse kogu ELis ette ühtne 6 aasta pikkune tähtaeg, mille jooksul tuleb arved säilitada. See tagab, et arveid vahetatakse liikmesriikide vahel ühtsetel tingimustel, ja on üldiselt kooskõlas liikmesriikides praegu kohaldatava säilitamistähtajaga.

Ettepaneku kohaselt määratletakse nüüd selgelt liikmesriigid, kus kõnealuseid eeskirju kohaldatakse. Kaupade tarnija või teenuse osutaja puhul kohaldatakse selle liikmesriigi eeskirju, kus kaupade tarnija või teenuse osutaja on käibemaksukohustuslasena registreeritud. Kaupade soetaja või teenuse saaja puhul kohaldatakse kaupade soetaja või teenuse saaja asukohaliikmesriigi eeskirju.

Lisaks on oluline, et ettevõtjatel lubatakse säilitamise eesmärgil konvertida paberarved elektroonilisse vormi.

Õiguslik alus

Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 93.

Subsidiaarsuse põhimõte

Ettepanek tehakse ühenduse ainupädevusse kuuluvas valdkonnas. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel**.**

Direktiiv on kõige asjakohasem ja lihtsam vahend, kuna praegu kehtivad eeskirjad, mida lihtsustatakse, ajakohastatakse ja ühtlustatakse, on sätestatud direktiivis.

Meetme eesmärk on vähendada ettevõtjate halduskoormust, aidata VKEsid ja edendada e-arvete kasutamist, millel peaks olema üldine positiivne mõju ettevõtjatele, ning samas võimaldama liikmesriikidele piisavalt vahendeid, et kontrollida makse tõhusalt ja tulemuslikult.

Vahendi valik

Kavandatav vahend: direktiiv.

Muud vahendid ei oleks asjakohased järgmis(t)el põhjus(t)el.

Muudetav õigusakt on direktiiv, mistõttu muud õigusaktid ei ole asjakohased.

MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

TÄIENDAV TEAVE

Lihtsustamine

Käesoleva ettepaneku eesmärk on lihtsustada õigusakte ning (ELi või liikmesriikide) ametiasutuste ja eraõiguslike isikute haldusmenetlusi.

Ettepaneku eesmärk on kõrvaldada käibemaksuga arvetega seotud õiguslikud tõkked siseturul. Käesoleva ettepanekuga aidatakse saavutada komisjoni 2005. aasta oktoobri teatisega (KOM(2005)535) käivitatud lihtsustamisstrateegia eesmärke, mis on suunatud ettevõtjate konkurentsivõime suurendamisele. Kõnealused lihtsustavad meetmed hõlmavad eelkõige kogu ELis kehtivate ühtlustatud eeskirjade kohaselt koostatud arvete väljastamist, lihtsustatud arveid ettevõtjatelt eraisikutele tehtavate tarnete puhul, e-arvete ja paberarvete võrdset kohtlemist, arvete säilitamise ühtset tähtaega ELis ja liikmesriikide selliste võimaluste kaotamist, mis on seotud endale koostatavaid arveid käsitlevate tingimuste kehtestamisega.

Ettepanekuga parandatakse sellise teabe kvaliteeti, mida liikmesriigid vahetavad seoses ühendusesiseste kaubatarnetega.

ELi tasandil ühtlustatud eeskirjade kehtestamisega tagatakse ettevõtjatele õiguskindlus, et ühe liikmesriigi nõuetele vastav arve on kooskõlas kõigis liikmesriigis kehtivate nõuetega. Praegu peavad ettevõtjad järgima kuni 27 erinevat arve esitamist käsitlevat eeskirja.

Vastavustabel

Liikmesriigid peavad komisjonile edastama direktiivi ülevõtmiseks vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti ning nende õigusnormide ja käesoleva direktiivi vastavustabeli.

2009/0009 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, arvete esitamist käsitlevate eeskirjade osas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 93,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut[1],

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust[2],

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[3]

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,[4] on sätestatud käibemaksu sisaldavate arvete tingimused ja eeskirjad, et tagada siseturu nõuetekohane toimimine. Vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 237 on komisjon esitanud aruande, milles tehnoloogilist arengut silmas pidades määratletakse teatavad raskused seoses elektrooniliste arvete esitamisega ning lisaks teatavad muud valdkonnad, kus tuleks lihtsustada käibemaksualaseid eeskirju, et parandada siseturu toimimist.

(2) Kuna arvestuse pidamine peab olema piisav selleks, et liikmesriigid saaksid kontrollida kaupade ajutist vedu ühest liikmesriigist teise, tuleks täpsustada, et arvestuse pidamine hõlmab liikmesriikide vahel veetavate kaupade hindamise andmeid. Kaupade üleviimist hindamise eesmärgil teise liikmesriiki ei tuleks käsitada kaubatarnena, mis kuulub maksustamisele käibemaksuga.

(3) Ühendusesisestelt kaubatarnetelt käibemaksu sissenõutavust käsitlevaid eeskirju tuleks lihtsustada, et tagada koondaruannetes esitatava teabe ühtsus ja kõnealuste aruannete alusel toimuva teabevahetuse õigeaegsus. Tuleks välja jätta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 67 lõikes 2 sätestatud erand, mille kohaselt muutub käibemaks sissenõutavaks arve väljastamisel. Käibemaks peaks muutuma sissenõutavaks ainult kaupade tarnimise või teenuste osutamise ajal. Pidevate kaubatarnete puhul, mida tehakse ühest liikmesriigist teise ühest kalendrikuust pikema ajavahemiku jooksul, peaks käibemaks

---

1 ELT C [...], [...], lk […].
2 ELT C [...], [...], lk […].
3 ELT C [...], [...], lk […].
4 ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

muutuma sissenõutavaks iga kalendrikuu lõpus. Ühendusesiseselt soetamiselt käibemaksu sissenõutavust käsitlevaid eeskirju tuleks muuta sama moodi.

(4) Selleks et aidata väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid, kellel on raskusi käibemaksu tasumisega pädevale asutusele enne teenuse saajatelt või soetajatelt makse saamist, peaks liikmesriikidel olema võimalus lubada arvestada käibemaksu kassapõhise raamatupidamisarvestuse alusel, mille kohaselt võib tarnija tasuda käibemaksu pädevale asutusele siis, kui ta saab tarne eest makse, ja millega ta saab mahaarvamisõiguse pärast seda, kui ta tasub tarne eest. Sellega võimaldatakse liikmesriikidel kohaldada vabatahtlikku kassapõhist raamatupidamisarvestust, millel ei ole negatiivset mõju käibemaksulaekumistega seotud rahavoogudele.

(5) Direktiivi 2006/112/EÜ kohaselt väljastatud kehtiv arve on oluline dokument käibemaksu kontrollimisel, eelkõige seoses mahaarvamisõigusega. See kehtib kõigi tehingute puhul, olenemata isikust, kes on kohustatud maksu tasuma. Seepärast tuleks kehtestada eeskirjad, millega antakse liikmesriikidele õigus nõuda kehtivat käibemaksuga arvet kõigil juhtudel, mil rakendatakse mahaarvamisõigust.

(6) Selleks et tagada ettevõtjatele õiguskindlus seoses arvetega seotud kohustustega, tuleks selgelt märkida liikmesriigid, kus arvete esitamist käsitlevaid eeskirju kohaldatakse. Tuleks kohaldada selle liikmesriigi eeskirju, kus kaupu tarniv või teenust osutav maksukohustuslane on maksukohustuslasena registreeritud või tegutseb muul viisil.

(7) Selleks et veelgi vähendada ettevõtjate halduskoormust, tuleks lihtsustatud arvete kohaldamisala laiendada valdkondadele, kus maksurisk on minimaalne, nt krediitarved, väikese väärtusega tarned ja teatavad maksuvabad tarned.

(8) Võttes arvesse erinevusi liikmesriikide eeskirjades, mis käsitlevad arvete esitamist mittemaksukohustuslastele tehtud tarnete puhul, ja vajadust säilitada pettuste vältimiseks võetavad meetmed, tuleks alles jätta võimalus, millega nõutakse maksukohustuslastelt arvete esitamist mittemaksukohustuslastele. Selleks et tasakaalustada seda vajadusega vähendada ettevõtjate halduskoormust, tuleks siiski nõuda ainult minimaalset teavet sisaldavate lihtsustatud arvete esitamist.

(9) Selleks et ühtlustada maksukohustuslastele või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslastele esitatavaid arveid käsitlevaid eeskirju, et parandada siseturu toimimist, tuleks kaotada liikmesriikidele võimaldatud asjakohased võimalused või asendada need ühtsete eeskirjadega. Seda tuleks teha seoses maksuvabade tarnetega, arve väljastamise tähtajaga, koondarvetega, endale arve koostamisega ja allhangetega ühendusevälistelt kolmandatelt isikutelt.

(10) Arvel esitatavat teavet käsitlevaid nõudeid tuleks muuta, et paremini kontrollida makse, kohelda piiriüleseid ja riigisiseseid tarneid võrdselt ning edendada e-arvete kasutamist.

(11) Kuna e-arvete kasutamine aitab ettevõtjatel vähendada kulusid ja parandada konkurentsivõimet, on esmatähtis, et paberarveid ja e-arveid koheldaks võrdselt. Tehnoloogiliselt neutraalset lähenemisviisi saab saavutada ainult tagades, et paberarvete ja e- arvete puhul ei tehta vahet sisu, väljastamise ja säilitamise osas.

(12) Kuna erinevused liikmesriikide eeskirjades seoses arvete säilitusajaga, säilitamiseks kasutatava andmekandjaga ja säilitamiskohaga põhjustavad ettevõtjatele märkimisväärset halduskoormust, tuleks kehtestada ühtne säilitusaeg ning võimaldada arvete talletamist elektroonilisel kujul ja nende säilitamist väljaspool maksukohustuslase asukohaliikmesriiki, tingimusel, et kõnealused arved tehakse kättesaadavaks asjatu viivituseta. Samuti tuleks ette näha, et arvete säilitamise suhtes kohaldatakse maksukohustuslase asukohaliikmesriigi eeskirju.

(13) Tuleks täpsustada eeskirjad, mis käsitlevad kontrollimise eesmärgil pädevate asutuste juurdepääsu arvetele, et maksukohustuslase talletatud e-arvetele (nii väljastatud kui ka saadud arved) oleks juurdepääs liikmesriigil, kus maks tasumisele kuulub.

(14) Kuna liikmesriigid ei ole võimelised täielikult saavutama käibemaksu käsitlevate eeskirjade lihtsustamiseks, ajakohastamiseks ja ühtlustamiseks võetavate meetmetega seotud eesmärke ning kõnealuseid eesmärke võib seetõttu olla lihtsam saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus vastu võtta meetmed kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kõnealuste eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(15) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 17 lõike 2 punkt f asendatakse järgmisega:

„f) maksukohustuslasele sellise teenuse osutamine, mis hõlmab asjaomaste kaupade hindamist või tööd kõnealuste kaupadega ja mis füüsiliselt toimub kaupade lähetamise või veo sihtliikmesriigi territooriumil, tingimusel et pärast hindamist või töötlemist saadetakse kaubad tagasi sellele maksukohustuslasele liikmesriiki, kust need algselt lähetati või veeti;”

(2) Artikli 64 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ühest kalendrikuust pikema ajavahemiku jooksul tehtavat selliste kaupade pidevat tarnet, mida vastavalt artiklis 138 sätestatud tingimustele lähetatakse või veetakse liikmesriiki, mis ei ole kõnealuste kaupade lähetamise või veo alguskoht, ja mida tarnitakse käibemaksuvabalt või mida maksukohustuslane viib käibemaksuvabalt teise liikmesriiki oma ettevõtluse eesmärgil, loetakse lõpetatuks iga kalendrikuu järel kuni kaubatarne lõppemiseni.

Pidev teenuste osutamine, mille puhul teenuse saaja maksab käibemaksu vastavalt artiklile 196, pikema ajavahemiku jooksul kui üks aasta, loetakse lõpetatuks ühe

kalendriaasta järel kuni teenuse osutamise lõpuni, kui nimetatud ajavahemiku jooksul ei toimu tasaarveldusi või makseid.

Liikmesriigid võivad teatavatel esimeses ja teises lõikes sätestamata juhtudel ette näha, et pidevad kaubatarned ja pidev teenuste osutamine, mis toimuvad teatava ajavahemiku jooksul, loetakse lõpetatuks vähemalt ühe aasta möödumise järel.”

(3) Artikli 66 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kui arvet ei väljastata või väljastatakse hiljem, hiljemalt maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kuu 15. kuupäevaks.”

(4) Artikkel 67 jäetakse välja.

(5) VI jaotise 2. peatükki lisatakse artikkel 67a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 67a

Artikli 64 lõiget 1, artikli 64 lõike 2 kolmandat lõiku, artikleid 65 ja 66 ei kohaldata, kui kaubad vastavalt artiklis 138 sätestatud tingimustele lähetatakse või veetakse liikmesriiki, mis ei ole kõnealuste kaupade lähetamise või veo alguskoht, ja mida tarnitakse käibemaksuvabalt või mida maksukohustuslane viib käibemaksuvabalt teise liikmesriiki oma ettevõtluse eesmärgil.”

(6) Artikli 68 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kaupade ühendusesisene soetamine loetakse toimunuks ja käibemaks muutub sissenõutavaks hetkel, mil sarnased kaubatarned loetakse liikmesriigi territooriumi siseselt toimunuks.”

(7) Artikkel 69 jäetakse välja.

(8) Lisatakse artikkel 167a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 167a

1. Kui mahaarvatav maks muutub sissenõutavaks pärast makse saamist, võivad liikmesriigid ette näha, et mahaarvamisõigus tekkib kaupade või teenuste tarnimisel või arve väljastamise hetkel.

2. Liikmesriigid võivad vabatahtliku kava alusel ette näha, et teatavatel tingimustel peab maksukohustuslane edasi lükkama mahaarvamisõiguse rakendamist kuni hetkeni, mil käibemaks on tarnijale tasutud:

a) maksukohustuslane arvestab oma tarnelt tasumisele kuuluvat käibemaksu ainult siis, kui ta on tegelikult saanud teenuse saajalt või kaupade soetajalt makse;

b) maksukohustuslase aastakäive ei ületa 2 miljonit eurot.

Liikmesriigid teavitavad käibemaksukomiteed vastavalt esimesele lõigule vastuvõetud siseriiklikest õiguslikest meetmetest.”

(9) Artiklit 178 muudetakse järgmiselt.

a) Punkt a asendatakse järgmisega:

„a) artikli 168 punktis a osutatud mahaarvamise korral seoses kaubatarnetega või teenuste osutamisega peab tal olema XI jaotise 3. peatüki 3.–6. jao kohaselt koostatud arve;”

b) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artikli 168 punktis c osutatud mahaarvamise korral seoses kaupade ühendusesisese soetamisega peab ta esitama artiklis 250 ettenähtud käibedeklaratsioonis kogu teabe, mis on vajalik tema tehtud ühendusesiseselt kaupade soetamiselt tasumisele kuuluva käibemaksu summa arvutamiseks, ning tal peab olema XI jaotise 3. peatüki 3., 4. ja 5. jao kohaselt koostatud arve;”

c) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) kui ta peab artiklite 194–197 või artikli 199 kohaldamise korral teenuse saaja või kaupade soetajana käibemaksu tasuma, peab tal olema XI jaotise 3. peatüki 3.–6. jao kohaselt koostatud arve ja ta peab täitma asjaomase liikmesriigi kehtestatud formaalsused.”

(10) Artikkel 180 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 180

Liikmesriigid võivad maksukohustuslasel lubada teha mahaarvamisi, mida ta ei ole teinud vastavalt artiklitele 178 ja 179.

Liikmesriigid kehtestavad tingimused ja eeskirjad, mille alusel selline luba antakse.”

(11) Artiklid 181 ja 182 jäetakse välja.

(12) Artikli 197 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) sellise maksukohustuslase väljastatud arve, kelle asukoht ei ole sihtliikmesriigis, on koostatud 3. peatüki 3., 4. ja 5. jao kohaselt.”

(13) Lisatakse artikkel 218a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 218a

Liikmesriigid ei tohi seoses arvete väljastamise või säilitamisega kehtestada maksukohustuslastele mis tahes muid kohustusi ega vorminõudeid kui on sätestatud käesolevas peatükis ja 4. peatükis, olenemata sellest, kas arved saadetakse või tehakse kättesaadavaks elektroonilisel kujul või saadetakse paberil.”

(14) XI jaotise 3. peatüki 3. jaole lisatakse artikkel 219a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 219a

1. Arve väljastamise suhtes kohaldatakse sellise liikmesriigi eeskirju, kes väljastas maksukohustuslasele käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, mille alusel maksukohustuslane kaupu tarnis või teenuseid osutas.

Kui sellist numbrit ei ole väljastatud, kohaldatakse sellise liikmesriigi eeskirju, kus on kauba tarnija või teenuse osutaja asukoht või püsiv tegevuskoht, kust kaubad tarnitakse või teenused osutatakse, või kus kõnealuse asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel on kauba tarnija või teenuse osutaja alaline või peamine elukoht või kus ta on kohustatud end käibemaksukohustuslasena registreerima.

2. Kui kaupade soetaja või teenuse saaja asukoht on liikmesriigis, mis ei ole tarne lähteliikmesriik, ja kui kaupade soetaja või teenuse saaja on kohustatud käibemaksu tasuma, kohaldatakse arve väljastamise suhtes sellise liikmesriigi eeskirju, kes väljastas käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, mille alusel kaupade soetaja või teenuse saaja tarne sai.”

(15) Artiklit 220 muudetakse järgmiselt.

a) Punkt 2 jäetakse välja;

b) punkt 4 asendatakse järgmisega:

„(4) enne punktis 1 osutatud kaubatarne teostamist või lõpetamist talle tehtud ettemaksed;”

(16) Lisatakse artikkel 220a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 220a

Liikmesriigid lubavad maksukohustuslasel väljastada lihtsustatud arve järgmistel juhtudel:

a) kaubatarne ja teenuste osutamise maksustatav summa on vähem kui 200 eurot;

b) väljastatud arve on dokument või sõnum, mida käsitatakse arvena artikli 219 kohaselt;

c) kaubatarne või teenuste osutamine on maksuvaba ja varasemal etapil tasutud käibemaksu mahaarvamise õiguseta ning arve väljastamise eest vastutav maksukohustuslane on käibemaksukohustuslasena registreeritud samas liikmesriigis, mis on maksustamiskoht.

Lõike 1 punkti c ei kohaldata, kui asjaomase kaubatarne suhtes kohaldatakse maksuvabastust artikli 138 kohaselt.”

(17) Artiklid 221, 222 ja 223 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 221

Liikmesriigid võivad maksukohustuslastele kehtestada kohustuse väljastada lihtsustatud arve muude kaubatarnete või teenuste osutamiste puhul, millele ei ole osutatud artiklis 220, kui kõnealuse kauba tarnimise või kõnealuste teenuste osutamise koht on kõnealuste liikmesriikide territooriumil.

Artikkel 222

Arve tuleb väljastada hiljemalt maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kuu 15. kuupäevaks.

Artikkel 223

Liikmesriigid lubavad maksukohustuslasel väljastada koondarve, mis hõlmab mitme eri kaubatarne või teenuste osutamise andmeid, tingimusel, et kõnealuses koondarves kajastatud kaubatarnetelt või teenuste osutamiselt tasumisele kuuluv käibemaks muutub sissenõutavaks sama kalendrikuu jooksul.”

(18) Artiklid 224 ja 225 jäetakse välja.

(19) Artiklit 226 muudetakse järgmiselt.

a) Punkt 4 asendatakse järgmisega:

„(4) kaupade soetaja või teenuse saaja artiklis 214 osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number;”

b) punkt 7 asendatakse järgmisega:

„(7) kuupäev, mil käibemaks muutub sissenõutavaks, kui kõnealune kuupäev erineb arve väljastamise kuupäevast, või maksustatava teokoosseisu tekkimise hetk, kui käibemaksu sissenõutavaks muutumise kuupäev ei ole teada;”

c) lisatakse punkt 7a:

„7a) kui käibemaks muutub sissenõutavaks makse kättesaamisel, kuupäev, mil kaup tarnitakse või teenuseid osutatakse, kui kauba tarnimise või teenuste osutamise kuupäev eelneb makse kättesaamise kuupäevale;”

d) lisatakse punkt 10a:

„10a) kui kaupade soetaja või teenuse saaja väljastab kaupade tarnija või teenuse osutaja asemel arve, tekst „enda koostatud arve”;”

e) punkt 11 asendatakse järgmisega:

„11) maksuvabastuse korral märge „EX”;”

f) lisatakse punkt 11a:

„11a) kui kaupade soetaja või teenuse saaja on kohustatud käibemaksu tasuma, märge „RC”;”

g) punkt 13 asendatakse järgmisega:

„13) reisibüroode erikorra kohaldamisel viide artiklile 306;”

h) punkt 14 asendatakse järgmisega:

„14) kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektsiooni- ja antiikesemete suhtes kohaldatava erikorra kohaldamisel viide vastavalt artiklitele 313, 326 või 323;”

(20) Lisatakse artiklid 226a 226b järgmises sõnastuses:

„Artikkel 226a

Kui kaupu tarniv või teenuseid osutav maksukohustuslane väljastab sellisele kaupade soetajale või sellisele teenuse saajale arve, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, võib maksukohustuslane välja jätta artikli 226 punktides 8, 9 ja 10 osutatud andmed ja selle asemel märkida kõnealuste kaupade või teenuste väärtuse, osutades tarnitud kaupade kogusele ja liigile või osutatud teenuste ulatusele ja liigile.

Artikkel 226b

Artiklite 220a ja 221 kohaselt väljastatavate lihtsustatud arvete puhul nõutakse ainult järgmisi andmeid:

a) arve väljastamise kuupäev;

b) kaupu tarniva või teenuseid osutava maksukohustuslase registreerimisnumber;

c) tarnitud kaupade või osutatud teenuste liik ja nende väärtus;

d) tasumisele kuuluva või krediteeritava käibemaksu summa või teave, mis võimaldab seda arvutada.”

(21) Artiklid 227 ja 228 jäetakse välja.

(22) Artikkel 230 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 230

Arvel esitatud summad võivad olla mis tahes valuutas, tingimusel et tasumisele kuuluva või krediteeritava käibemaksu summa on väljendatud selle liikmesriigi valuutas, kus kaupu tarnitakse või teenuseid osutatakse, kasutades maksu sissenõutavaks muutumise päeva Euroopa Keskpanga avaldatud vahetuskurssi või kui sel kuupäeval vahetuskurssi ei avaldatud, eelmisel päeval avaldatud vahetuskurssi.”

(23) Artikkel 231 jäetakse välja.

(24) Artiklit 232 muudetakse järgmiselt:

„Artikkel 232

2. jao sätete kohaselt koostatud arveid võib saata paberil või saata või teha kättesaadavaks ka elektroonilisel teel.”

(25) Artiklid 233, 234, 235 ja 237 jäetakse välja.

(26) Artiklit 238 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pärast käibemaksukomiteega konsulteerimist võivad liikmesriigid enda kehtestatud tingimustel ette näha, et nende territooriumil tehtud kaubatarneid ja osutatud teenuseid kajastavatele arvetele tuleb märkida ainult artikliga 226b nõutud teave järgmistel juhtudel:

a) kui arve summa on suurem kui 200 eurot, kui mitte suurem kui 400 eurot;

b) kui asjakohase tegevusvaldkonna äri- ja haldustavade või arvete väljastamise tehniliste tingimuste tõttu on eriti raske täita kõiki artiklis 226 osutatud nõudeid.”

b) Lõige 2 jäetakse välja;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõikega 1 ette nähtud lihtsustatud korda ei kohaldata juhul, kui arved tuleb väljastada artikli 220 punkti 3 kohaselt või kui maksustatavat kaubatarnet või teenuste osutamist teostab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus maks tasumisele kuulub, ja käibemaksu tasuma kohustatud isik on isik, kellele kaubad tarnitakse või teenust osutatakse.”

(27) Artiklid 239 ja 240 jäetakse välja.

(28) Artikkel 243 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 243

1. Maksukohustuslane peab arvestust kaupade kohta, mille ta on lähetanud või vedanud või mis on tema nimel lähetatud või veetud sihtkohta ühenduse territooriumil, kuid väljaspool lähteliikmesriiki, artikli 17 lõike 2 punktides f, g ja h sätestatud tehingute tarbeks, mis seisnevad kõnealuste kaupade hindamises või töös kõnealuste kaupadega või nende ajutises kasutamises.

2. Maksukohustuslane peab piisavalt üksikasjalikku arvestust, mis võimaldaks tuvastada mõnest teisest liikmesriigist seal käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslase või tema nimel tegutseva isiku poolt talle saadetud kaubad, mida kasutatakse teenuste osutamiseks, mis seisnevad kõnealuste kaupade hindamises või töös kõnealuste kaupadega.”

(29) Artikkel 244 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 244*

Iga maksukohustuslane peab tagama tema enda, kaupade soetaja või teenuse saaja või tema nimel ja arvel tegutseva kolmanda isiku väljastatud arvete koopiate säilitamise.

Kõik arve saanud maksukohustuslased tagavad arve säilitamise.

Arvete säilitamise suhtes kohaldatakse sellise liikmesriigi eeskirju, kus on maksukohustuslase asukoht või püsiv tegevuskoht, kust või kuhu tarne tehakse, või kus kõnealuse asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel on kauba tarnija või teenuse osutaja alaline elu- või asukoht või peamine elukoht või kus ta on kohustatud end käibemaksukohustuslasena registreerima.”

(30) Artikli 245 lõike 2 teine lõik jäetakse välja.

(31) Artikli 246 lõige 2 jäetakse välja.

(32) Artikkel 247 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 247*

Maksukohustuslane tagab, et arved säilitatakse kuue aasta jooksul.”

(33) Artikkel 248 jäetakse välja.

(34) XI jaotise 4. peatüki 3. jaole lisatakse artikkel 248a järgmises sõnastuses:

„*Artikkel 248a*

Liikmesriigid, kus maks tasumisele kuulub, võivad kontrollimise eesmärgil nõuda, et teatavad arved tõlgitakse nende ametlikku keelde.”

(35) Artikkel 249 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 249*

Kui maksukohustuslane säilitab enda väljastatud või saadud arveid elektroonilisel teel nii, et on tagatud on-line juurdepääs asjaomastele andmetele, on tema asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel ja teise liikmesriigi pädevatel asutustel, kui käibemaks kuulub tasumisele kõnealuses teises liikmesriigis, õigus kontrollimise eesmärgil neile arvetele elektrooniliselt juurde pääseda, neid alla laadida ja kasutada.”

(36) Artikli 272 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid ei või vabastada esimese lõigu punktis b osutatud maksukohustuslasi 3. peatüki 3.–6. jaos ja 4. peatüki 3. jaos sätestatud arve esitamise kohustustest.”

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2012. Nad edastavad nende normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

   Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 1. jaanuarist 2013.

   Kui liikmesriigid kõnealused normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja